

Ali si že obnovil naročnino?

Smrt preužitkarja. Iz Podvrha pri Braslovčah je preminul v celjski bolnišnici 70 letni preužitkar Mihael Strnad. Naj počiva v miru!

Smrt rojakinje v Franciji. Delavstvo Prekmurja vsako leto zapušča rodni krov ter odhaja v hlad-

no tužno za zaslužkom. Večina se jih sicer vrne, a mnogi tam pozabijo na prelepi domači kraj ter stalno ostanejo tam, a nekaterim zopet nezprosna smrt prepreči povratek. Tako je pred kratkim v Franciji umrla naša rojakinja Kuzma Rozika iz G. Bistrice. Po nesrečnem naključju jo je namreč ubil električni tok. Z njo so domači zgubili svojo največjo oporo. Naj počiva v miru!

dobijo pri Jašu in Gornjeku lepe denarce za svoj les. Pa kaj, ko so se cene v trgovini tudi dvignile. V začetku maja se bo v naši župniji obhajal sveti misijon, ker ga že 30 let ni bilo. Pri- dejo misijonarji iz Celja.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. V tukajšnjem delavskem domu je odprta javna knjižnica Delavske zbornice v Ljubljani in to vsak torek in petek od 16 do 18. Knjižnice se lahko vsakdo poslužuje, zato je velikega kulturnega pomena. — Preteklo soboto in v nedeljo je igralo naše Prosvetno društvo veseloigro »Dva para se ženita«, ki je prav dobro uspela in tudi obisk je bil zadovoljiv. — Za okrožnega sodnika je imenovan g. dr. Frano Češarek, ki je doslej služboval v Prevaljah. To imenovanje je bilo neobhodno potrebno, ker je na našem okrožnem sodišču doslej še vedno premalo sodnikov in so sedanji vse preveč zaposleni.

Turnišče. Prejšnji petek je bila v murskosobotski bolnišnici operirana posestnica Ana Zadravec, roj. Terboča. Ker je njeno stanje zelo resno, jo priporočamo v molitev, ker bi ob morebitni smrti bili njeni otroci — katerih je pet — veliki reveži. — Pred kratkim se je poročil g. Ignacij Pergar. Želimo mu v zakonskem stanu obilo božjega blagoslova!

Renkovec. Vsi se še dobro spominjamo hlapca Cahuk Deziderja iz Gorice, ki je nekaj časa služil pri tukajšnjem trgovcu in gostilničarju Koren Jožetu ter dogodka s 500 din. Ko ga je namreč go-

Dopisi

Dravska dolina

Sv. Križ pri Dravogradu. Ker pride Svečnica ravno na petek, ne bo tukaj sv. opravila. Naslednji petek pa se že pričnejo postne pobožnosti v sledečem redu: ob 8.30 sv. križev pot, ob 9 orgla- na sv. maša, nato postna pridiga in ob 10 sloves- na sv. maša. Bo pa še med imenovanimi opravili več tihih sv. maš in več spovednikov na razpola- go. Ker pade letos dan Marijinega oznanjenja na velikonočni ponedeljek, bomo torej v ponedeljek in torek shodovali pri Sv. Križu.

Mislinska dolina

Sv. Vid nad Valdekom. Daleč smo proč od pro- meta, sedaj še posebno, ko nas je zapadel debel

sneg, da nikamor ne moremo. Za par dni pa smo bili zadnji teden čisto odrezani od širnega sve- ta, ker nas tudi pošta za nekaj dni ni mogla obiskat. A tudi pri nas je vedno kaj novega, kar morda zanima. Poslušajte, v letošnjem pred- pustu so pri nas kar dve poroki in ene pol. Fa- nika Obšlar je objubila zakonsko zvestobo in ljubezen Mihaelu Zaponškemu. Ivanka Križanova pa je malo dalje pogledala čez meje domače župnije, pa si je izbrala za zakonskega tovariša vrlega mladeniča Ivana Merzdovnik iz št. Ilja pod Turjakom. Njenemu bratu Karlu pa se je Kalandrova Anica na Stražah najbolj dopadla, v kateri upa tudi v kratkem najti zakonsko sre- čo. — Lesna trgovina je postala bolj živahna. Cene lesu so se dvignile. Kmetje so veseli, ker



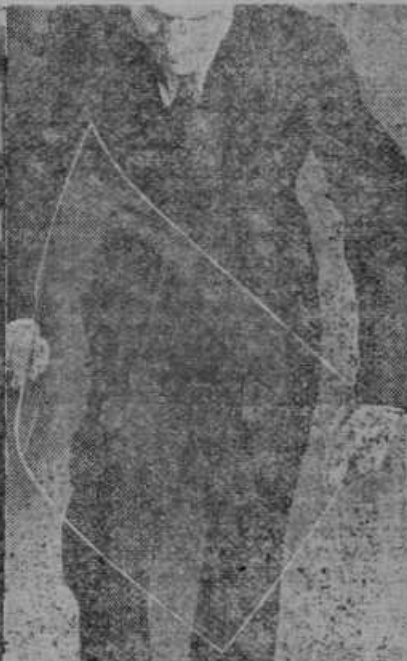
Sovjetska letala zelo pogosto le- tajo nad Finsko. Slika nam pred- stavlja dva posebno izurjena fins- ska strelca »pri delu«



Sovjeti bombardirajo vseprek, največ civilno prebivalstvo. Fins- ska mati nese od bombe ranje- nega otroka na obvezovališče.



Karel Edison, sin velikega ameri- škoga izumitelja, pri zaprisegi kot novi mornariški minister Zedinje- nih držav



Na novo iznajdeno mehko steklo, ki se da poljubno upogniti in ga bodo uporabljali pri izdelovanju godal

kov, ki jih je bilo vrhu tega še težko prebrati. Vendar je doseglo visoko vsoto, kajti bilo je pismo, ki ga je bil napisal slavni pomorščak lord Nelson. Niti to, da ga je napisal kratko po bitki pri Trafalgarju, ni odločalo o ceni, tem- več njegova privlačnost je bila v tem, da ga je moral pomorski junak napisati s levo roko. Lord Nelson je, kakor zmano, v bitki pri Tra- falgaru dobil smrtne poškodbe in je zavoljo njih tudi umrl. Kos to- povske krogle mu je bil še prej raztrgal desno roko, tako da je moral svoje zadnje pismo na- pisati s levico.

Dvoboj s žvižganjem in žvrgolenjem Poleg vseh drugih bo- mo imeli sedaj še borbo na svetovno prvenstvo v

je zelo začudila, da očeta ni doma, a še bolj, da ga tako dolgo ni od nikoder. Sedla je na prag, gledala v široki svet, v to lepo jasno nebo in mesec in zvezde. Povsodi okoli je bil blag mir, samo njeno srce ni bilo mirno, to srce ji je pripovedovalo o očetovi nesreči in Andrijevi ljubezni.

Vtem so se odprle duri pri sosedu Matu, skozi nje pa je stopil — svojim očem ni mogla verjeti — Martin, njen oče.

»Lahko noč, kum Martin!« se je oglasil Andrija.

»Pozdravite mi Maro!«

»Bog daj lahko noč, Andrija! Bom,« je odzdravil Martin.

Nekaj jo je prišlo za srce, odhitela je v hišo, ali hitro za njo je vstopil tudi oče.

»Dober večer, oče!« je pozdravilo dekle očeta in ga pri tem gledalo plaho in radovedno.

»Bog daj!« je rekel kmet in vrgel klobuk na mizo.

»Poslušaj, Mara! Ali so ti skrinje polne?«

»Skrinje?« se je začudila Mara. »So, oče.«

»Poglej dobro, če so!«

»Zakaj, oče?«

»Da ne bo sramote, ko jih popelješ na drugi dom!«

»Kam?«

»K Andriju. — Kum Mato te je zasnubil za svojega sina. No! Ali ti ni prav?«

»Ha! Ha! Ha! Je, prav! Prav, prav, dragi oče!« se je nasmejala skozi jok in se z roko prijela mize, da se ne bi sesedla od presilnega veselja.

X.

Danes volijo v mestu novo gosposko. Eni hočejo, naj ostane stara, drugi, da pride nova. Bog ve, na katero stran se bo sreča nagnila.

Ze je odbila ura osem, ob devetih pa se začnejo volitve v mestni hiši. S strehe se vije zastava, rdeča je, bela in modra. Po stopnicah prideš v veliko dvorano, kjer so po stenah slike svetnikov, kraljev in banov. Sredi dvorane je velika miza, z zelenim suknom pokrita, na mizi je lesena skrinjica na dva ključa, v to se mečejo listki skozi ozko špranjo. Na čelu mize sedi star gospod, njemu na vsaki strani po eden. Pisar zliga papir, proti soncu ogleduje pero, gleda na veliko uro, na kateri ni- halo počasi sem in tja niha. Blizu je deveta, tri ure po- zneje, opoldne, se bo že vedelo, komu se je sreča na- smehnila.

Tiho je v hiši, živo je pred njo. Ljudje se zbirajo v množicah. Tam stoji šop mojstrov; na glavi imajo bele listke. Nekaj si šepčejo in gledajo po strani na drugi trop, ki nosi rdeče listke. Rdeči dvigajo glave, smejejo se belim, eh, danes so oni gospodarji.

»Glejte, glejte! Gospod Galovič prihaja!« se je ogla- silo med rdečimi.

spodar postal v Lendavo v trafiko in mu dal s seboj 500 din, s katerimi bi naj plačal tobak, si je hlapec denar pridržal ter ponaredil gospodarjevo pismo, s katerim je dobil tobak na up. Domov grede pa je ponaredil potrdilo lendavskega trgovca, češ da je tobak plačan. Vendar pa je njegova prevara kmalu prišla na dan, zato je pobegnul nekam na Notranjsko, kjer je stopil v službo in naslednji dan že pri sosedovih vlomil ter odnesel razne stvari precejšnje vrednosti, nato pa pobegnul. Vendar pa so mu kmalu prišli na sled in pred dnevi je bil na okrožnem sodišču v Murski Soboti obsojen na pet let in pet mesecev robije, 840 din denarne kazni ter na trajno izgubo častnih državljanških pravic. Kazen je zato tako visoka, ker je že bil večkrat kaznovan in je nepoboljšljiv zločinec.

Obmurje. Vsi prebivalci obmurskih krajev še danes čutino kvarne posledice, ki nam jih je prizadejala zadnja povodenj. In ko sedaj opazujemo ledeni oklep reke Mure, ki je že dalj časa popolnoma zamrzla, smo upravičeno v velikih skrbih. Kajti če se bo začel led nagito taliti in velik sneg, kakršnega ni bilo že od leta 1929, hitro kopneti, bodo ponovno nastale strašne poplave. Poleg nevarnosti za polja in livade pa obstoja upravičena bojazen za veržejski most, ki je že v slabem stanju in ga bodo verjetno plavajoče ledene plošče ter velik pritisk vode odnesel. Zato bi bilo prav, če bi merodajni činitelji že sedaj obrnili na to dejstvo nekoliko več pozornosti.

Dobrovnik. V tukajšnji otroški vrtec, ki je bil nedavno ustanovljen, kakor smo to svoječasno poročali, se je vpisalo takoj v začetku nad 50 otrok, kar je za eno skoraj popolnoma madžarsko vas vsakekor lepo število. To število se bo poleti gotovo še zvečalo. Ker pa č. sestram primanjkuje gmočnih sredstev za nabavo igrač, zato se obračajo na uamiljena srca, da jim priskočijo na pomoč z igračkami ali pa z denarjem, s katerim bi iste nabavile. Kajti to je velikega narodnega pomena, ker se bodo otroci že v otroškem vrtcu naučili slovensčine in s tem bo delo naših učiteljev znatno olajšano. Darove sprejema upraviteljstvo ljudske šole v Dobrovniku.

Dolina Lendava. Kakor nam je znano, spada železniška proga Čakovec—Lendava po sporazumu v občestvo zagrebskega železniškega ravnateljstva. Zato je Lendava sedaj bolj navezana na Zagreb kot poprej. Po novem voznem redu v občestvo zagrebskega ravnateljstva je Lendava sedaj dobila direktno zvezo z Zagrebom in to z onima vlakoma, ki odhajata iz Lendave ob 18.20 in ob 0.45 ter prihajata v Lendavo ob 18.04 ter ob 0.15.

Kobilje. Pretekli teden je na pravni fakulteti ljubljanskega vseučilišča diplomiral g. Pavle Berden, agilen delavec v katoliških vrstah. K uspehu mu tudi ni lakreno čustitamo! To je že drugi diplomirani jurist pri Berdenovih.

Slovenske gorice

Sv. Jurij v Slov. goricah. Pretekli ponedeljek sta stopila v zakon Toplak Franc iz Partinje in Alojzija Šumandi iz Malne. Oba sta iz zavednih katoliških slovenskih družin. Želimo jima srečno in blagoslovljeno življenjsko pot. Veseli gostje

»In gospod Bradič!«

Gospod Galovič je stopal slovesno proti mestni hiši. Kako tudi ne? Danes je važna oseba, danes ga bodo volili. Pa tudi gospod Bradič koraka ponosno, še nov klubok si je kupil in ga pomaknil na stran.

Stopila sta k rdečim.

»Živio, gospod Galovič! Živio, gospod Bradič!«

»Dobro jutro, gospodje meščani! Kako? Kako?«

»Hvala, gospod Galovič, danes je dobro.«

»Ali ste dobili pri 'Zvezdi' zajtrk?«

»Smo, smo, hvala!«

»Dobro vino, kaj?« se je nasmejal Galovič in si zavihal brke.

»Seveda! Sam škof bi ga pri maši pil.«

»Iz moje kleti! Imam ga še več!« je pristavil Galovič važno.

»No, ali ste kaj katerega ovna spreobrnil?« je vprašal Bradič s hripavim glasom.

»Smo, smo. Sinoči. Deset smo jih ulovili pri Belem Konju!«

»No, to jih bomo danes skresali!« se je pokašljaj Bradič. »Danes bo prišel vrag po svoje. A ti neumni belci še vedno mislijo, da jim bo kak Elija pripeljal bataljon angelov iz nebes.«

»Angeli nimajo pravice glasovati,« se je zasmejal prvi rdeči.

Tedaj je odbila v stolpu ura devet,

ob slavu niso pozabili na veliko župnijsko željo: postavitev Slomškovega doma. Nabrali so 232 dinarjev, za kar ženinu, novesti in vsem gostom najlepši: Bog povrni!

Ovetkovič. Tukajšnja gasilska četa je imela dne 14. januarja svojo redno skupščino. Izvoljen je bil razen dveh stari odbor. To kaže, da je bivša uprava dobro delovala v gasilski četi. V zadnjih treh letih si je nabavila novo motorno brizgalno in okrog 300 m cevi, ustanovila kulturno-pravstveni odsek, nabavila 200 zabavnih in poučnih knjig. Novoizvoljeni odbor si je nadel tudi nalogo, razširiti gasilski dom in zgraditi stolp za sušenje cevi. — Zadnje nedelje se je poročila Micka Kovačec z Ivanom Bokša iz Mohovca. Za naš kraj je to izredno malo porok, čeprav imamo veliko kandidatov, ki so vsled hude zime zmurznili v noge, da ne morejo po neveste; drugi se boje vojne; tretji pa spet zaradi debelega snega ne morejo po neveste, ker se je sneženi plug potegnil samo iz gornje vasi do cerkve, južni del pa ni pretirjen in je popolnoma odcepljen od prometa. Tako je vzrokov precej... — Vseled pomankanja petroleja moramo zgodaj iti spat, le par izjem imamo, ki imajo dovolj petroleja, da lahko luščijo košice in češje perje; vendar pa to ni glavni namen bedenja, ampak ples z vsemi svojimi kvarnimi posledicami...

Sv. Urban pri Ptuj. V minulem letu je bilo v naši fari rojenih 91: 44 dečkov in 47 deklet. Umrla jih je 75, in sicer 37 moških in 38 žensk, 1 uboj in 1 samomor. Oklicanih je bilo 23 parov, poročenih 15 parov. Sv. obhajil je bilo 13.375. Med umrlihi se je na sedmini za pokojno Ana Irgi v Janeževskem vrhu nabrala za mariborsko bogoslovje 120 din. Tudi društva dobro delujejo, posebno Fantovski odsek in Dekliški krožek, ki so imeli v preteklem letu več gledaliških prireditev, med temi je Dekliški krožek priredil skupno s šolskim osebjem lepo božičnico, na kateri so bili obdarovani revni otroci z različnimi darili. Obdarovanih je bilo nad 80 otrok.

Savinjska dolina

Celje. Že dolgo ne pomnijo Celjani tolike množine snega, kot ga je zapadlo letos. V zvezli s tem so nastale hude prometne ovire ter je za en dan skoro popolnoma zavrla dotok podeželanov v mesto. Večina avtobusov ni vozila, dokler niso bile ceste preorane. Vladi, ki vozijo skozi Celje, so imeli velike zamude. Tako je imel enkrat popoldanski brzovlak nad tri ure zamude. K sreči pa so osebni vlaki vozili še precej redno. Z zadnjim snegom se je izpolnila goreča želja smučarjev, katerim je bilo prej premalo snega in so se že bali, če ne bodo prišli na svoj račun. Veselili so se ga tudi številni brezposelni in drugi revni slojci, ki so pri odmetavanju in odvažanju snega nekaj zaslužili. — Število brezposelnih na področju Javne borze dela v Celju narašča. V desetih dneh se je pomnožilo za 130 ljudi. Delo pa dobi: 30 rudarjev, pečar, 18 kuharic, 10 kmečkih dekel, dve naktarici in dve sobarici. — Na Ostrožnem pri Celju se je pojavila alinavka in so radi tega uklenjeni vsi živinski sejmi v Celju. — Okoliška kmečka dekleta so svoječasno ustanovila svoj poseben krožek s sedežem v Lokrovca. Močan krožek, ki

šteje nad 90 deklet, se prav živahno giblje. Vsako prvo nedeljo je v opatijski cerkvi sestanek vseh deklet ter so ob tej priliki vedno zanimiva predavanja. Na sporedu je tudi petje, zato je vsak sestanek prijeten in domač, zato pa vedno tudi težko pričakovano. Dekliško družino vodi delavna gospodinja Pavla Lednikova iz Lokrovca.

Sv. Jurij ob Taborn. Kakor so se naši predniki ozirali v bližnje gribe, kdaj bo zagorel kres in naznanil nevarnost, tako tudi v teh razburjivih časih neštrpno pričakujemo poročil iz radia in časopisov. V vas pa prihajajo razni ljudje, prinašajoč novice, s katerimi pitajo lahkoverne ljudi. Uspevajo pa s tem le tam, kjer nimajo nobenega časopisa pri hiši in so potem navezani na ustna in »verodostojna« poročila. K sreči pa je takih družin le malo; večina jih je preskrbljenih z dobrimi časopisi.

Gomilsko. V bližnji Grajski vasi je to dni praznovala svoj 80. rojstni dan Hacetova mama, Neža Lončar. Daleč okrog je poznana po svoji ljudomilosti in pristni slovenski gostoljubnosti, verna, v gospodarstvu skrbna, je še mladostno čila in živahna. Že 40 let je vdova in vdano je prenašala težki križ, ki ji ga je Bog naložil s smrtno njegovega sina-abiturienta pred 30 leti. Zaupajo v božjo previdnost je vse udarce junaka prenašala; to jo je naredilo za močno ženo. Želimo ji, da bi v miru uživala zadnja leta in da bi ji lahko še mnogokrat častitali k njenim jubilejem!

Laški kraj

Sv. Rupert nad Laškim. Eden izmed številnih prizorov letošnje zime. Mlad fant je bil pri sedu na žganjekuhi ter se ga — pošteno se ne more reči — kanonsko nadeval. Na precej dolgi poti proti domu glava ne mara stati pokonec, ampak sill proti sneženim tlom; Francek je nenkrat skoro zakopan v mehki, a strahovito mrzli sneg. K sreči ga — bilo je že ponoči — zapazi Oblakov pridni Čuvaj ter z glasnim lajanjem prigrvarja fantu, naj zapusti svoj nevarni položaj. Siromak bi rad, pa ne more. Ko skrbni pesek le ne odneha s svojim prizadevanjem, zagleda zgubljenega, zapučenega siromaka gospodinja, pokliče ljudi, ki spravijo smrtnega kandidata k topli peči, da se je sčasoma »razkadi«. Pravijo, da je oče fantu drugi dan pošteno navil ušesa: mrcina, saj si vojak, pa hočeš tako sramotno podležiti vragu alkoholu! — Zima je pri nas, da poka; zameteni in zasneženi smo v naših bregih in klancih, da ne moremo nikamor; petroleja nam je že zdavna zmanjkalo in slišimo o tej vojaško tako dragoceni tekočini samo še govoriti, kako se zanj tepejo ali hočejo tepeti Nemci in Angleži in Francozi in Turki in vsi — Drva smo v hudi zimi pokurili, v hosto pa je strahovito nerodna pot, pljača nam v kletih zmruže in razganja sode, krompir je v mnogih shrambah popolnoma zmurznil; mlade svinje ne vzdržijo strahovitega mraza in so tupatam otrpnile. Navzlic hudi zimi pa se čvrsto gibljemo v društvenem življenju; v nedeljo, 21. januarja, smo imeli v župnišču lepo uspelo proslavo svete Neže z deklamacijami, govori, petjem in smečnicami.

»Pojdimo, gospodje!« se je obrnil Galovič dostojanstveno k rdečim. »Čas je, da opravimo svojo dolžnost, potem pa pridite tam čez ulico v krčmo, tam čaka dober guljaž. Ti, Bradič, moraš ostati na straži; pazi na Jelenjčane! Ti so naša zadnja puška, ti pridejo okoli pol dneva. Pojdimo, gospodje!«

Dostojanstveno je šel Galovič po stopnicah mestne posvetovalnice, za njim pa tropa rdečih, visoko je dvigal glavo, saj je vedel, da bo kmalu gospodar v tej hiši. Prezirljivo se je režal, ko se je priklonil volilni komisiji, povedal je svoje ime in vrge rdeči listek v skrinjico, za njim pa ostali rdeči. Ko so opravili, so vsi spet šli, le Bradič je ostal; postavil se je k vratom, vtaknil roke v žep in z dostojanstvenim prezirrom gledal slavno volilno komisijo. Bil je angel varuh rdečih. Toda prihajali so tudi beli in ko mu je zabrusil mladi odvetnik Andrič: »Servus, domine collega! Kdo bo katerega?« — je zamomijal večni kandidat Bradič: »Za zajtrk vas bomo imeli.«

Bila je že deseta ura. Vedno več ljudi se je nabralo. Odvetniški pisarji, trgovski pomočniki in drugi korteši so letali sem in tja, po stopnicah gor, po stopnicah dol in ponujali volilec eden bele, drugi rdeče glasovnice. V dvoranji si je Bradič zapisal vsak rdeči, Andrič pa vsak beli glas. Ob desetih je bilo za rdeče šestdeset glasov, za bele štirideset.

(Dalje sledi)

posnemanju ptičjega petja. Kanada in Japonska se bosta borili za ta naslov. Po drugih dešelah nista povpraševali, vidi se jima samo ob sebi umevno, da more biti prvi le v eni teh dveh dežel. Kanadec Charles Johnson je na ameriški celni znan kot posnemovalec ptičjega petja in stremi v tem oziru za naslovom svetovnega mojstra. Ko je slišal, da je na drugi strani oceana neki 34-letni Japonec Suetiči Tanaka na isti način slavil, ga je pozval na dvoboj — seveda le z usti in ustnicami. Tako se bo v juniju prihodnjega leta, leta olimpijskih iger, odločevalo tudi vprašanje, kdo zna na svetu najbolje žvižgati in žvrgoleti kakor ptič.

*